Dosarul nr. 3-96/2024
2-24098382-15-3-03092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 septembrie 2024 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul (sediul Central)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Cristina Daniliuc
Grefier Alvina Vulpe
Cu participarea:
Reclamantului - Azamat Latibov
Reprezentantului reclamantului Azamat Latibov – avocatul Valeriu Stănescu, în baza mandatului nr.***** din *****
Reprezentantului pârâtului - Ștefan Bantuș, în baza procurii nr.***** din ***** Interpretului - Raisa Ivanov

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului Azamat Latibov, avocatul Valeriu Stănescu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 03 septembrie 2024, reclamantul Azamat Latibov, prin intermediul reprezentantului Valeriu Stănescu, a depus cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, Azamat Latibov a fost invitat în Republica Moldova, de către Prispcari Pavel cetățeanul al Republicii Moldova, conform art. 28 Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

Astfel, indică că reclamantul Azamat Latibov a întrat pe teritoriul Republicii Moldova la 04 iulie 2024, potrivit datelor din actul de identitate, în corespundere cu prevederile art.6 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, condițiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova cu dreptul de ședere 90 zile.

Invocă, că prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024, deoarece șederea lui Azamat Latibov pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, pe motiv că a încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova prin nerespectarea prevederilor art.43/1 alin.(3) al Legii nr.200 din 16 iulie 2010.

Susține, că decizia de returnare, prin care Azamat Latibov a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova este un act administrativ individual defavorabil, ilegal, emis în contradicție cu actele normative naționale, și anume art.120 alin.(l) Cod administrativ, structura

actului administrativ individual emis sau confirmat în scris, art. 124 Cod administrativ, conținutul informației cu privire la exercitarea căilor de atac, art.53 Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

Menționează, că decizia emisă de către Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024, a fost comunicată lui Azamat Latibov în limba română și engleză, limbi care nu le cunoaște, actul administrativ urma să fie comunicat lui Azamat Latibov în limba uzbecă.

Susține, că Azamat Latibov nu a încălcat regimul de ședere stabilit în Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

Solicită, reclamantul Azamat Latibov declararea nulității absolute a actului administrativ individual defavorabil, în temeiul art.53 Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010 și anume: decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024, prin care Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Sud al MAI a decis că șederea lui Azamat Latibov pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, pe motiv că a încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova prin nerespectarea prevederilor art.43/1 alin.(3) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

La 05 septembrie 2024, prin intermediul Secției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Cahul (sediul Central) din partea Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, a parvenit referință, în motivarea căreia a indicat că la *****, în orașul ***** la întreprinderea S.R.L. „Cinemagroelit”, amplasată pe strada *****, a fost depistat cetățeanul Republicii *****, Azamat Latibov, născut la *****, în situația de aflare ilegală în țară, manifestată prin desfășurarea activității de muncă, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, prestarea serviciilor în domeniul alimentației publice, ignorând prevederile art. 43^1 alin. (3) din Legea nr. 200/2010 care statuează că „pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfășura activități de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a permisului de ședere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant” și prevederile art. 43^1 alin. (5) care prevede că „până la sosirea străinului în Republica Moldova, după caz, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic al autorității competente pentru străini actele prevăzute de prezenta lege în vederea acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă”.

Menționează că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria *****din *****, a fost recunoscut vinovat reclamantul Azamat Latibov, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 334 alin. (2) Cod contravențional, desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere îh scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, în care reclamantul Azamat Latibov prin semnătură a confirmat la pct. 18 al procesului faptul că recunoaște săvârșirea contravenției și acceptă sancțiunea stabilită.

La fel, pârâtul relatează că în declarațiile sale, depuse în cadrul procesului contravențional, Azamat Latibov a recunoscut că a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere provizoriu în scop de muncă. La fel, și ceilalți 2 străini care au fost depistați împreună cu reclamantul au confirmat cele expuse supra.

Notează că, la ***** 2024 a fost emisă decizia nr. ***** sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, prin care s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului și instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 3 ani în conformitate cu

prevederile art. 10 alin. (1) lit. (e) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010.

Indică prevederile art. 51 din Legea nr. 200/ 2010, conform căreia stabilește expres că „ împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10 ” în continuare, conform prevederile art. 10 alin. (1) lit. (e) din legea prenotată, împotriva străinilor care au intrat legal în Republica Moldova, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare va fi: e) de 3 ani în cazul practicării ilegale a unei activități de muncă”.

Specifică, că interdicția de intrare pe o perioada de 3 ani a fost instituită corect, din motiv că reclamantul Azamat Latibov a desfășurat o activitate de muncă, aflându-se provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație.

Consemnează, că conform subsistemului informațional al autorității competente pentru străini, reclamantul nu a fost documentat cu drept de ședere provizorie în scop de muncă în Republica Moldova, în condițiile prevederilor art. art. 31, 32 și 434 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Precizează, că începând cu data intrării pe teritoriul Republicii Moldova reclamantul nu s-a documentat cu permis provizoriu în scop de muncă, dar desfășura activitate de muncă, astfel din acel moment aflându-se în situația de aflare ilegală pe teritoriul Republicii Moldova.

Reiterează prevederile art. 3 al Legii menționate, și anume definirea șederii ilegalăe– prezența pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau șederea în Republica Moldova.

La fel, notează că Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud a respectat prevederile pct. pct. 7, 9 ale Hotărârii Guvernului nr. 492/2011, pentru aprobarea regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, în situația în care se constată incidența prevederilor legale privind îndepărtarea străinului, ofițerul de caz întocmește raportul (încheierea) cu propunerea de îndepărtare a străinului, motivat în drept și în fapt, care este aprobat de către conducătorul nemijlocit al acestuia. După întocmirea raportului (încheierii), autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare, care este adusă la cunoștința străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

Explică, că în conformitate cu art. 54 al legii nr. 200/2010, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Decizia primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu recurs în instanța de apel. (2) Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) are efect suspensiv de executare a deciziei de returnare, cu excepția cazului în care decizia de returnare este emisă la solicitarea străinului.

Susține pârâtul că, condiții sunt reflectate în decizia de returnare nr. ***** sud din ***** 2024, iar alegațiile reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt pur declarative.

În rezultatul celor expuse, subliniază că evenimentele faptice sunt descrise eronat în cererea înaintată de către avocatul Valeriu Stănescu, în interesele lui Azamat Latibov, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud pentru Migrație, privind anularea actului administrativ individuale defavorabil și nu corespunde adevărului, din reiterând prevederile art. 53 al Legii nr. 200/2010, invocat de avocatul reclamantului drept temei de anulare a deciziei de returnare nr. ***** sud din ***** 2024 nu reglementează anularea deciziei de returnare.

Susține că art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010, la cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, menționează că o astfel de cerere din partea reclamantului nu a parvenit, iar alegațiile avocatului privind faptul că decizia de returnare urma să i se comunice reclamantului în limba uzbecă este pur declarativă și eronată, or în procesul verbal cu privire la contravenție seria *****din *****, reclamantul Azamat Latibov a contrasemnat faptul că nu a solicitat interpret/traducător, adică nu a înaintat așa solicitare/cerere.

Pârâtul indică că potrivit prevederilor art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010, decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile decizia de returnare nr. ***** sud a fost întocmită în limba română și engleză, adică au fost cu strictețe respectate cerințele art. 53 a Legii nr. 200/2010, astfel, alegațiile avocatului Valeriu Stănescu precum că decizia de returnare nr. ***** sud, urma să fie comunicată în limba uzbecă sunt eronate și pur declarative.

Notează prevederile art. 53 alin. (3) al Legii nr. 200/2010, dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmânează lui contra semnătură pe exemplarul care rămâne la autoritatea competentă pentru străini, condiții care la fel au fost respectate de către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud.

Astfel, invocă că la momentul emiterii actului administrativ enunțat supra toate acțiunile Direcției regionale Sud sunt legale, deoarece sunt întemeiate de facto și de jure, cuprind cadrul legal prevăzut de prevederile relevante ale Legii nr. 200/2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind stabilite toate circumstanțele cauzei și respectate cu certitudine standardele procedurale de către autoritatea competentă pentru străini.

În contextul celor relatate, solicită Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud, respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă.

În ședința de judecată reclamantul Azamat Latibov a solicitat admiterea acțiunii conform motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul reclamantului Azamat Latibov, avocatul Valeriu Stănescu, a susținut acțiunea în totalitate și a solicitat admiterea pretențiilor înaintate după cum au fost formulate din motivele de fapt și de drept expuse în scris.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud, Ștefan Bantuș a solicitat respingerea acțiunii, conform poziției expuse în referința depusă.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind cercetând materialele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă Azamat Latibov către Inspectoratul

General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea deciziei nr. ***** sud din ***** 2024 și acordarea protecției umanitare, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În temeiul art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 54 alin. (1) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanţa de judecată este obligată să soluţioneze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Decizia primei instanţe este executorie, însă poate fi contestată cu recurs în instanţa de apel.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. art. 22 și 219 din Codul administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024.

Aanalizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că, reclamantul Latibov Azamat, cetățean al *****, în temeiul pașaportului nr.*****, eliberat la ***** valabil până la *****, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la data de 04.07.2024.

De către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud din ***** a fost întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului la întreprinderea S.R.L. „Cimagroelit”, amplasată pe strada *****, or. *****, fiind întocmit tabelul fotografic (fila cauzei 28-29).

Prin ordonanța Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud din *****, s-a constatat că la *****, de către angajații Direcția Regională Sud, la întreprinderea S.R.L. „Cimagroelit”, amplasată pe strada *****, or. *****, a fost depistați trei cetățeni străini după cum urmează: cetațeanul Republicii *****, Zairov Ozodjon, născut la 28.07.1975; cetățeanul Republicii *****, Latibov Azamat, născut la ***** și cetățean al Republicii *****, Eshonkulov Abdurakhmon, născut la *****, care desfășurau activitate de muncă, fară permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, manifestată prin prestarea serviciilor în domeniul alimentației publice.

Astfel, în vederea clarificării situației juridice a străinilor vizați pe teritoriul Republicii Moldova, au fost efectuate verificări în subsistemul informațional al Inspectoratului General pentru Migrație, ca urmare, persoanele menționate supra nu dețin permise de ședere în scop de muncă eliberate în modul stabilit de legislație.

Subsidiar, au fost efectuate verificări în subsistemul informațional a Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, constatând-se că: străinul Zairov Ozodjon, a intrat în Republica Moldova la *****2024, prin PTF Chișinău - Aeroport; străinul Latibov Azamat, a intrat în Republica Moldova la ***** 2024, prin PTF Chișinău - Aeroport și Eshonkulov Abdurakhmon, a intrat în Republica Moldova la ***** 2023, prin PTF Palanca - Maiaki, care nu a părăsit teritoriul țării, până în prezent.

Totodată, a fost stabilit că administratorul S.R.L. „Cimagroelit”, nu a depus la ghișeul unic al autorității competente pentru străini actele necesare în vederea acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, ignorând astfel prevederile articolului 43^1 alin (5) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În conformitate cu prevederile Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.102 din 27 martie 2014, au fost efectuate verificări în (F-246 și Interpol) stabilindu-se că, străinii depistați, nu figurează în bazele de date.

Astfel, s-a dispus: pornirea procesului contravențional pe semnele contravențiilor prevăzute de art.334 alin.(1), plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scopul de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, art.334 alin.(2), desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, Cod contravențional (fila cauzei 30).

Asemeni, la data de ***** de către reclamantul Azamat Latibov au fost scrise explicații, fiind contrasemnate de către acesta la data de ***** (fila cauzei 33).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.*****din *****, Azamat Latibov a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.334 alin.(2) Cod contravențional, fiind aplicată sancțiunea amendă în mărime de 60 unități contravenționale. La pct.9 interpret/traducător a fost indicată mențiunea contra semnătură „nu a solicitat”. Potrivit pct.18 intitulat recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilit, fapt pentru care semnez, asemeni a fost aplicată semnătura (fila cauzei 43).

Prin raportul inspectorului superior, ofițer al SCȘIS a Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune din *****, înregistrat cu nr.32, s-a adus la cunoștință Șefului Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune, Iurie Golban, despre faptul că conform informațieiei din posesi, în orașul ***** se află trei străini originari din Republica *****, care desfășoară activitate de muncă în domeniul alimentației publice în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație. Reieșind din cele expuse, în scopul documentării și examinării cazului dat sub toate aspecte, obiectiv și multiaspectual, a solicitat ca raportul să fie înregistrat în cancelaria Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune (fila cauzei 27).

Conform pct.9 din Hotărîrea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova nr. după întocmirea raportului (încheierii), autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare, care este adusă la cunoştinţa străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu nr. ***** sud din ***** 2024, s-a adus l-a cunoștință reclamantului Azamat Latibov următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 52 alin. 1 lit. (a) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a prezentei decizii.

Șederea lui Azamat Latibov pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală pe motiv că a încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, prin nerespectarea prevederilor art. 43^1 alin. (3) al Legii nr. 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, în fapt, desfășurați activitatea de muncă în lipsa permisului de ședere eliberat îî scop de muncă.

În fapt, la data de ***** 2024, prin decizia de returnare s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului și instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 3 ani în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. (e) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010 (fila cauzei 44).

Potrivit pct. 16 din Regulamentul prenotat, aducerea la cunoştinţa străinului a deciziei de returnare se realizează de către ofiţerul de caz.

Astfel, decizia de returnare a semnată de ofițerul principal al SCȘIS a Direcției Regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, Victor Climenco, aprobat contra semnătură de către Șeful Direcției Regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune, Iurie Golban. Asemeni, decizia a fost adusă la cunoștință lui Azamat Latibov contra semnătură la data de ***** 2024 (fila cauzei 44 verso).

Nefiind de acord cu acțiunile autorității publice pârâte, reclamantul Azamat Latibov reprezentat de către avocatul Valeriu Stănescu, s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea Deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024 (fila cauzei 3-4).

La caz, instanța consideră necesar de a menționa că, în concordanță cu reglementările legale înserate la art.3 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte;

invitaţie – document oficial pe care autoritatea competentă pentru străini o eliberează la cererea persoanei fizice cu domiciliu permanent sau temporar în Republica Moldova sau a persoanei juridice, în condiţiile prevăzute de prezenta lege, şi care constituie una dintre condiţiile de obţinere a vizei Republicii Moldova de către anumite categorii de străini;

drept de şedere – drept de a-şi stabili reşedinţa sau domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, acordat străinului, în condiţiile prezentei legi, de către autoritatea competentă pentru străini;

permis de şedere/buletin de identitate pentru apatrizi – act de identitate care atestă dreptul de şedere legală pe teritoriul Republicii Moldova;

şedere ilegală – prezenţă pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplineşte sau nu mai îndeplineşte condiţiile privind intrarea, aflarea sau şederea în Republica Moldova;

sistem informaţional integrat automatizat "Migraţie şi azil" – sistem informaţional de evidenţă a străinilor, precum şi de gestionare a proceselor migraţionale pe teritoriul Republicii Moldova, parte integrantă a Registrului de stat al populaţiei;

returnare – proces de întoarcere a unui străin prin executare voluntară a deciziei de returnare sau prin executare forţată a acesteia: în ţara de origine, în o ţară de tranzit în conformitate cu acordurile de readmisie sau în o terţă ţară în care străinul decide în mod voluntar să se întoarcă şi în care acesta va fi acceptat;

decizie de returnare – act administrativ al autorităţii competente pentru străini, prin care şederea unui străin este stabilită ca fiind ilegală şi care obligă străinul să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un termen stabilit;

lucrător imigrant – străin autorizat să desfăşoare o activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu prevederile Codului muncii.

Prin prisma aceleiași legi, prin noțiunea de ședere ilegală se subînțelege - prezenţă pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplineşte sau nu mai îndeplineşte condiţiile privind intrarea, aflarea sau şederea în Republica Moldova.

Instanța punctează că, prin noțiunea de „lucrător imigrant” se caracterizează străinul autorizat să desfăşoare o activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu prevederile Codului muncii.

Noțiunea de „decizie de returnare”, constituie actul administrativ al autorităţii competente pentru străini, prin care şederea unui străin este stabilită ca fiind ilegală şi care obligă străinul să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un termen stabilit.

Instanța reține că, potrivit aceleiași legi, prin ședere ilegală se subînțelege nu numai depășirea termenului de ședere, dar și desfășurarea activității ilegale de muncă, în lipsa permisului de ședere, deoarece obținerea permisului de ședere este condiție de aflare sau ședere în țară.

Conform art. 43^1 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, în Republica Moldova imigrarea în scop de muncă a străinilor se efectuează în funcţie de necesităţile economiei naţionale în forţă de muncă calificată în cazul în care ocuparea locurilor de muncă vacante nu poate fi asigurată cu resurse umane autohtone, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale altor acte normative ce reglementează migraţia de muncă, precum şi cu ale tratatelor internaţionale din domeniu la care Republica Moldova este parte.

(2) În scopul asigurării necesităţilor economiei naţionale cu forţă de muncă, Guvernul, în baza Clasificatorului ocupaţiilor din Republica Moldova, aprobă şi actualizează, anual sau la necesitate, Lista ocupaţiilor prioritare.

(3) Pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfăşura activităţi de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de şedere provizorie în scop de muncă şi a permisului de şedere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant.

(4) Autoritatea competentă pentru străini asigură controlul privind contracararea muncii ilegale prestate de străini pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) Pînă la sosirea străinului în Republica Moldova, după caz, beneficiarul solicitant depune la ghişeul unic al autorităţii competente pentru străini actele prevăzute de prezenta lege în vederea acordării dreptului de şedere provizorie în scop de muncă.

(6) În cazul în care străinul se află deja în ţară, beneficiarul solicitant poate cere autorităţii competente pentru străini acordarea, în condiţiile prezentei legi, a dreptului de şedere provizorie în scop de muncă:

a) străinilor aflaţi în Republica Moldova în baza unei vize de scurtă şedere sau fără viză, cu condiţia depunerii demersului cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului legal de aflare a lor în Republica Moldova;

b) străinilor aflaţi în Republica Moldova în scop de muncă, cu permis de şedere valabil, în cazul în care contractul individual de muncă precedent încheiat cu ei a fost reziliat înainte de termen;

c) străinilor cu drept de şedere provizorie în alte scopuri în Republica Moldova.

(7) Beneficiarul solicitant poate cere acordarea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă prin asumarea angajamentelor şi declarînd pe propria răspundere că:

a) a îndeplinit procedurile naţionale de anunţare şi de înregistrare a locurilor de muncă vacante, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.43^6, 43^8 şi 43^{10}– 43^{12}, cu excepţia cazurilor când sunt angajate persoane cu funcţii de conducere din cadrul unui beneficiar solicitant cu activităţi în domeniul tehnologiei informaţiei, specialişti din domeniul tehnologiei informaţiei, străini care desfăşoară activităţi didactice sau activităţi în domeniile culturii, sănătăţii şi sportului;

b) calificarea străinului corespunde specificului profesiei şi funcţiei pentru care urmează a fi angajat;

c) străinul deţine asigurare medicală valabilă pe teritoriul Republicii Moldova;

d) va respecta angajamentele contractuale salariale şi va efectua transferurile sociale şi medicale pentru străinul respectiv;

e) va suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul ţării în cazul în care acesta va încălca regimul frontierei de stat şi/sau de şedere pe teritoriul Republicii Moldova.

(8) Pot presta muncă pe teritoriul Republicii Moldova în baza vizei, a dreptului de aflare sau a dreptului de şedere provizorie, după caz, fără obţinerea prealabilă a dreptului de şedere provizorie în scop de muncă şi a unui permis de şedere provizorie în scop de muncă, următoarele categorii de străini:

a) angajaţii misiunilor diplomatice şi ai oficiilor consulare, ai organizaţiilor internaţionale acreditate în Republica Moldova şi membrii familiilor lor;

b) jurnaliştii acreditaţi în Republica Moldova;

c) oamenii de creaţie şi lucrătorii din cultură sosiţi pe o perioadă de pînă la 90 de zile, precum şi membrii colectivelor artistice, inclusiv ai personalului administrativ şi de deservire, sosiţi în turneu;

d) cadrele ştiinţifico-didactice universitare şi cercetătorii ştiinţifici aflaţi în mobilitate academică, în baza acordurilor interinstituţionale, cu dreptul de a ţine cursuri sau de a efectua studii de cercetare pe o perioadă de scurtă durată (de pînă la 90 de zile);

e) profesioniştii independenţi;

f) persoanele aflate în vizită de afaceri;

g) persoanele transferate temporar de către o persoană juridică străină;

h) persoanele delegate în Republică Moldova în interes de serviciu;

i) persoanele sosite în Republica Moldova pentru activităţi de cercetare ştiinţifică în cadrul proiectelor europene sau internaţionale, cu excepţia celor sosite la muncă în baza contractului individual de muncă;

j) personalul navigant şi echipajele navelor maritime şi fluviale;

k) persoanele sosite la studii, inclusiv în cadrul schimbului de elevi, precum şi pentru formare profesională neremunerată sau pentru perfecţionare;

l) titularii dreptului de şedere permanentă sau persoanele cu domiciliu permanent în Republica Moldova;

m) apatrizii al căror statut a fost recunoscut de către Republica Moldova;

n) titularii dreptului de şedere provizorie pentru reîntregirea familiei;

o) titularii dreptului de şedere provizorie pentru activităţi religioase;

p) persoanele pentru care, conform tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, este stabilit un alt mod de angajare decît cele prevăzute de legislaţia în vigoare;

q) asociaţii, acţionarii şi membrii consiliului de administraţie al beneficiarului solicitant, care efectuează investiţii străine şi nu deţin funcţii remunerate în cadrul acestuia, pe o perioadă ce nu trebuie să depăşească 90 de zile calendaristice în decursul oricărei perioade de 180 de zile calendaristice;

r) administratorul beneficiarului solicitant, care se află în Republica Moldova pe o perioadă ce nu trebuie să depăşească 90 de zile calendaristice în decursul oricărei perioade de 180 de zile calendaristice;

s) cetăţenii Uniunii Europene sau ai altor state a căror listă este aprobată de Guvern, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile specificate la lit. a)–r), sosiţi pe o perioadă de până la 90 de zile.

(9) Străinii cu drept de şedere provizorie pentru studii pot desfăşura activităţi de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislaţia muncii, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art.95 alin.(2) din Codul muncii nr.154/2003, dar nu mai mult de 1564 de ore pe an cumulativ.

(9^1) Dreptul de şedere în scop de muncă nu se acordă străinilor minori.

(10) Străinii toleraţi, pe perioada în care li s-a acordat tolerarea rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova, pot desfăşura activităţi de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislaţia muncii, fără a fi necesar să obţină dreptul de şedere provizorie în scop de muncă şi un permis de şedere provizorie în scop de muncă.

(10^1) Străinii sosiţi la muncă în baza contractelor individuale de muncă pot ocupa exclusiv locurile de muncă vacante, anunţate şi înregistrate de către beneficiarul solicitant. Beneficiarul solicitant are dreptul să detaşeze prin ordin lucrătorul străin la alt loc de muncă/altă întreprindere dacă este conducătorul acesteia.

(11) Evidenţa lucrătorilor imigranţi este ţinută de autoritatea competentă pentru străini, care asigură notificarea trimestrială a autorităţii competente pentru ocuparea forţei de muncă prin intermediul Sistemului informaţional integrat automatizat "Migraţie şi azil".

Instanţa remarcă că, în acord cu art. 43^2 al Legii 200 din 16 iulie 2010, dreptul de şedere provizorie în scop de muncă se acordă şi se prelungeşte de către autoritatea competentă pentru străini în baza demersului tipizat al beneficiarului solicitant.

(2) Pentru acordarea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant depune la ghişeul unic:

a) demersul tipizat privind acordarea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă;

b) o copie de pe pagina cu date de identificare a paşaportului naţional al străinului;

c) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosinţă asupra locuinţei de pe teritoriul Republicii Moldova;

d) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeaşi valoare juridică, tradus şi legalizat sau apostilat de autorităţile statului a cărui cetăţenie o deţine străinul, excepţie făcînd străinii titulari ai permiselor de şedere valabile;

e) copia contractului individual de muncă;

f) actele care justifică scopul pentru care se solicită dreptul de şedere.

(3) În cazul în care străinul are o şedere legală de cel puţin 2 ani într-o altă ţară decît cea a cărei cetăţenie o deţine, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeaşi valoare juridică, eliberat de autorităţile statului de reşedinţă, tradus şi legalizat sau apostilat, precum şi documentul care îi confirmă dreptul de şedere.

(4) Pentru prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant, cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a permisului de şedere provizorie în scop de muncă al străinului, depune la ghişeul unic demersul tipizat privind prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, însoţit de o copie de pe contractul individual de muncă şi de actele prevăzute la alin.(2), cu excepţia certificatului de cazier judiciar sau a unui alt document cu aceeaşi valoare juridică.

(5) Demersul pentru acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, însoţit de actele necesare, se depune la ghişeul unic personal de către beneficiarul

solicitant, cu prezenţa fizică sau prin intermediul serviciilor web, ori de către reprezentantul legal al acestuia.

(6) Forma şi conţinutul demersului tipizat privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie se aprobă prin ordinul autorităţii competente pentru străini şi se publică pe pagina web oficială a acesteia.

(7) Beneficiarul solicitant poartă răspundere, în conformitate cu prevederile Codului penal şi cu ale Codului contravenţional, pentru corectitudinea şi autenticitatea datelor prezentate în demersul tipizat.

(8) Decizia privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă se emite în termen de 15 zile calendaristice de la data depunerii actelor la ghişeul unic.

(8^1) În cazul rezilierii contractului individual de muncă înainte de termen, beneficiarul solicitant, în decurs de 5 zile lucrătoare, informează autoritatea competentă pentru străini în vederea revocării dreptului de şedere.

(9) Permisul de şedere provizorie în scop de muncă se perfectează de către Agenţia Servicii Publice în termen de pînă la 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii.

În acest context, cu referire la cazul dedus judecății, instanța constată cu certitudine că, în cadrul procesului de examinare și în vederea clarificării situației juridice pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului străin, în speță reclamantul Azamat Latibov a fost invitat în Republica Molodva de către cetățeanul Republicii Moldova, Pavel Prisacari, fapt indicat de către acesta din urmă și în cererea de chemare în judecată.

Astfel, în cadrul procedurii administratie efectuate de către Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud din *****, s-a constatat că la *****, de către angajații la întreprinderea S.R.L. „Cimagroelit”, administrator Pavel Prisacari, amplasată pe strada Ș*****, orașul *****, au fost depistați trei cetățeni străini după cum urmează: cetațeanul Republicii *****, Zairov Ozodjon, născut la *****; cetățeanul Republicii *****, Latibov Azamat, născut la ***** și cetățean al Republicii *****, Eshonkulov Abdurakhmon, născut la *****, care desfășurau activitate de muncă, fară permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, manifestată prin prestarea serviciilor în domeniul alimentației publice.

În cadrul ședinței de judecată instanța de judecată a stabilit, că reclamantul Latibov Azamat deține studii profesionale de bucătar.

Asemeni, de către instanța de jduecată în cadrul ședinței de judecată s-a constatat, că administratorul întreprinderii S.R.L. „Cimagroelit” nu a depus la ghişeul unic al autorităţii competente pentru străini actele prevăzute în vederea acordării dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, conform prevederilor art. 43^1 alin.(5), (6) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010.

În circumstanțele descrise supra, instanța consideră relevante la caz prevederile art. 51 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Conform pct.17 din Regulament, decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba de stat şi într-o limbă de circulaţie internaţională înţeleasă de străin, iar în cazul în care

aceasta nu este posibil, se va recurge la serviciile unui translator autorizat, fapt care va fi consemnat în decizie.

În conformitate cu prevederile pct.18 din Regulamnet, în cazul în care străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare se înmînează acestuia, contra semnătură pe exemplarul care rămîne la autoritatea competentă pentru străini. Refuzul străinului de a semna decizia se certifică prin semnătura unui martor dezinteresat, indicându-se datele de identitate ale acestuia, precum şi cele de contact.

În temeiul art.84^1 alin. (3) din Legea sus-numită, pe timpul aflării sau şederii în Republica Moldova, străinii sînt obligaţi să respecte legislaţia Republicii Moldova şi să se supună, în condiţiile legii, controlului organelor abilitate.

Conform art.84^2 alin. (1) din Legea nr.200 din 16 iulie 2010, străinii cu drept de ședere în Republica Moldova au dreptul la muncă și la protecţia muncii în conformitate cu legislaţia în vigoare și cu permisiunea organelor abilitate din domeniul ocupării forţei de muncă.

Instanța statuează că, conform reglementărilor legale prevăzute de legislator la art. 84 din Legea privind regimul juridic al străinilor în Republica Molodva, străinii cu drept de ședere în Republica Moldova au dreptul la muncă și la protecția muncii în conformitate cu legislația în vigoare și cu permisiunea organelor abilitate din domeniul ocupării forței de muncă.

Prin urmare, instanța reține că, decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 al Legii privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, aceasta fiind adusă la cunoștință străinului la data ***** 2024, fiind redactată în limba de stat și limba engleză, iar reclamantul Azamat Latibov în cadrul procedurii administrative și în cadrul procedurii de aducere la cunoștință a actului administrativ nu a solicitat în temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010, la cerere autorității competentă pentru străini comunicarea principalelor elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

Suplimentar, este de menționat că reclamantul nu se încadrează în situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. art. 67-68 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale, instanţa de judecată conchide că, autoritatea administrativă legal a emis actul administrativ contestat, or, în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente şi admisibile, care ar putea fi puse la baza emiterii hotărârii judecătorești de anulare a actului administrativ.

Conform art.118 din Codul administrativ, (1) motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

(4) Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Pentru motivele expuse, instanţa de judecată indică că, decizia de returnare respectă limitele şi scopul prevederilor legale în executarea cărora a fost adoptată, iar măsurile dispuse sunt adecvat motivate, decizia de returnare fiind legală şi temeinică.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului Azamat Latibov, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024, este legală și întemeiată. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și acesta este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței.

Instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual în privința reclamantului Azamat Latibov, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament – ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului, nu există.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În acest sens instanţa de judecată, reieşind din circumstanţele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situaţiei din speţă, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acţiunea de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamantul Azamat Latibov și avocatul Valeriu Stănescu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud, or pârâtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în şedinţa de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a prezentat instanței în susţinerea poziţiei sale careva probe pertinente, concludente şi utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat.

În conformitate cu prevederile art. art. 224 alin. (1) lit. f), 2*****, 232 din Codul administrativ, art. art. 236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de reprezentantul reclamantului Azamat Latibov, avocatul Valeriu Stănescu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.***** sud din ***** 2024.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Central). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Cahul (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Cristina Daniliuc**